

BIULETYN RÓŻAŃCOWY

Dwumiesięcznik Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Nr 1/2025 styczeń - luty

**ZAPROSZENIE DO ADORACJI
BOŻEGO ŻŁÓBKA**

HISTORIA
diecezji katowickiej

O błogostawionej
PAULINIE JARICOT

Kalendarium
2024

KOŚCIOŁY STACYJNE
podsumowanie

Słowo moderatora

Kochana Wspólnota Żywego Różańca!

Nowy numer naszego dwumiesięcznika ukazuje się w czasie, kiedy przeżywamy radosny okres Bożego Narodzenia.

Wyjątkową formą przygotowania do przeżywania razem z Matką Najświętszą tej wielkiej tajemnicy naszej wiary były niewątpliwie 33. dniowe osobiste rekolekcje oddania się całym sercem Panu Jezusowi przez ręce Maryi.

Cieszę się, że dzięki naszym mediom wiele osób włączyło się w nowennę modlitwy przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, ofiarowanej w intencji moderatorów, kapłanów opiekujących się wspólnotami Żywego Różańca oraz Zarządu Stowarzyszenia Żywy Różaniec.

Naszą wielką radością były również kolejne kościoły stacyjne wielkiej nowenny różańcowej, które mogliśmy przeżywać w Przegędzy oraz w Katowicach na Zadolu.

Bardzo dziękuję osobom z Centrum Żywego Różańca za wspaniałą pomysł spotkania z głównymi zelatorami parafialnymi naszej archidiecezji. To historyczne spotkanie miało miejsce w Parafii Wniebowzięcia NMP w Katowicach. Przyjechało niemal 80 wspaniałych osób zaangażowanych w różańcowe dzieło Matki Bożej. Był to cenny czas wymiany wzajemnych doświadczeń, formacji i modlitwy. Odwiedził nas bp Grzegorz Olszowski, przynosząc słowo wsparcia i pasterskie błogosławieństwo.

Za nami rok obfitujący w bogate doświadczenia i wydarzenia. Kalendarium tych wydarzeń znajduje się na końcu biuletynu. Za wszelkie dobro pragnę razem z Wami wielbić Pana Boga i Matkę Najświętszą zawierzyć cały Nowy Rok Pański, który właśnie się rozpoczął.

Już dzisiaj zapraszam na adorację Bożego Żłóbka w Katowicach Panewnikach, w drugą sobotę stycznia na godz. 11.00. Będzie z nami ks. abp senior Wiktor Skworec.

W najbliższym czasie czeka nas kolejny Kościół Stacyjny Wielkiej Nowenny w Bojszowach – w trzecią sobotę stycznia.

Bardzo serdecznie zapraszam na kolejne, wyjątkowe rekolekcje dla zelatorów i członków Żywego Różańca, które w piekarskim Domu Nazaret poprowadzi znany w całej Polsce ks. Krzysztof Czapla z Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem.

Pragnę także poinformować, że od 1. stycznia kanał Żywego Różańca, będący do tej pory kanałem diecezjalnym, staje się kanałem ogólnopolskim. Do współpracy z nami przyłączyły się już Siostry Loretanki z Warszawy, które przygotowały I. Ogólnopolską Nowennę do bł. Pauliny Jaricot przed dniem jej liturgicznego wspomnienia.

Droga Wspólnota różańcowa!

Przed nami bardzo ważny rok przygotowań do wielkiego jubileuszu Żywego Różańca. Czas szczególny dla Kościoła w świecie z uwagi na jubileuszowy rok święty. Rok wyjątkowy dla naszej archidiecezji dziękującej za 100 lat swego istnienia. Uważam, że mamy czas szczególnej łaski. Prośmy wszyscy o dobrego pasterza dla naszej diecezjalnej owczarni. Gromadźmy się na wspólnej modlitwie w ramach kolejnych kościołów stacyjnych w naszych parafiach. Czekam na zaproszenia, bo jest jeszcze wiele wolnych terminów w roku bieżącym.

Mam jeszcze jedną prośbę: z uwagi na to, że powierzono mi ostatnio duchową opiekę nad osobami modlącymi się za kapłanów w Apostolacie Margaretka, proszę o kontakt ze wszystkimi, którym to dzieło leży na sercu i w tym temacie chcieliby mi pomóc.

Wszystkim zelatorom i członkom naszej Wspólnoty życzę obfitości łask Bożych w Nowy Roku Pańskim 2025!

Z modlitwą i błogosławieństwem + ks. Zbigniew, moderator

O bł. Paulinie Jaricot

Rozpoczynamy cykl artykułów, które mają na celu przybliżyć życie i duchowość bł. Pauliny Jaricot. Dla wielu jest to postać nadal nieznaną mimo że dzieła, które zapoczątkowała, istnieją niemalże na wszystkich kontynentach. Jest to osoba wyjątkowa, żyjąca w trudnych dla Kościoła – szczególnie Kościoła francuskiego - czasach. Swym zaangażowaniem, gorącym dla Jezusa sercem, potrafiła jednoczyć ludzi różnych klas społecznych wokół Boga i Maryi.

Dziś, w obliczu wyzwań stojących przed Kościołem, bł. Paulina może stanowić drogowskaz dla osób świeckich pragnących czynnie uczestniczyć w dziełach szeroko pojętej nowej ewangelizacji. Ewangelizacji, która nie tylko zbliża ludzi do Boga, ale również łączy tych, którzy z różnych powodów zamknęli swoje serce przed drugim człowiekiem. I to za pomocą różańca...

Mamy nadzieję, że publikowane w Biuletynie teksty pozwolą nie tylko lepiej poznać samą Paulinę Jaricot, ale również zrozumieć jak ważny dla historii Kościoła był i jest Żywy Różaniec.

Zapraszamy do lektury!

Rodzina i wczesne dzieciństwo Pauliny

Bł. Paulina Jaricot urodziła się w czasach, gdzie pręźnie rozwijał się przemysł włókienniczy. W całej Europie powstawały liczne przedsiębiorstwa, które - aby sprostać

wymaganiom rynku - zatrudniały coraz więcej robotników. Jednym z takich większych ośrodków przemysłowych tamtych czasów stał się Lyon. Pod koniec XVIII wieku był on atrakcyjnym miastem nie tylko dla inwestorów, ale i dla osób z małych miasteczek i wsi szukających stałego źródła dochodu.

Na lepsze, stabilne finansowo życie liczył również Antoni Jaricot, ojciec bł. Pauliny, który w wieku 14 lat przywędrował do Lyonu za pracą z Soucieu-en-Jarrest. Pochodzi od z dużej, wiejskiej rodziny, trudniącej się wypasem zwierząt. Najmłodszy z trzynastorga dzieci krótko zaznaje miłości rodzicielskiej. Szybko osierocony staje przed wyborem drogi życiowej i postanawia udać się do oddalonego o dwadzieścia parę kilometrów Lyonu, szukając lepszego życia.

Tam odnajduje pracę jako pomocnik u zamożnego handlarza tkanin. Dzięki swoim zdolnościom i pracowitości w krótkim czasie zostaje przeniesiony na wyższe stanowisko: składacza jedwabiu, co wiąże się z ciągłym kontaktem z klientami. Pracodawca dostrzegając mądrość i pilność Antoniego, wieszczy mu, że w niedługim czasie sam otworzy dobrze prosperujące przedsiębiorstwo.

Antoni Jaricot mimo intensywnego życia zawodowego nie porzucił wiary zaszczonej w sercu od młodości. Wręcz przeciwnie – pozwalał jej rosnąć poprzez nieustanną modlitwę i poranną, codzienną Eucharystię. I to właśnie w kościele, w Niedzielę Męki Pańskiej poznał i pokochał swoją przyszłą żonę – Joannę Lattier. Po miesiącu 9 kwietnia 1782 r. biorą ślub. Mijają lata. Dzięki przedsiębiorczości Antoniego Państwo Jaricot powoli się wzbogaca, mogąc zapewnić byt nie tylko pojawiającym się dzieciom, ale pomóc wielu ubogim, którzy codziennie pukają do ich drzwi.

I w takim, pełnym miłości i wiary domu, 21 lipca 1799 r. przychodzi na świat siódme dziecko, a zarazem trzecia córeczka Państwa Jaricot.

Antoni – jak podają źródła – miał problem z wyborem imienia dla dziecka. Zadanie to pozostawił swojemu małemu, pierworodnemu synowi – Pawłowi. Sześciolatek nie zastanawiając się długo, wybrał żeńską formę

swojego własnego imienia: Paulina.

Chrzest Pauliny odbył się w domu. Kościół parafialny Państwa Jaricot oraz inne okoliczne kościoły były bowiem w rękach schizmatycznych proboszczów. Ojcem chrzestnym Pauliny był sześćoletni braciszek – Paweł, natomiast matką – siedmioletnia siostra Loretta.

Paulina szybko stała się oczkiem w głowie całej rodziny. Od małości zachwycała swoimi pięknymi czarnymi loczkami, bystrym spojrzeniem oraz ujawniającym się talentem wokalnym. Uwielbiała chodzić z mamą do kościoła św. Nicecjusza na nieszpory i inne nabożeństwa. Z radością przebywała u stóp Matki Bożej Łaskawej oraz wpatrywała się w tabernaculum. To był jej kawałek Nieba. Często ociąga się z wyjściem z kościoła prosząc raz po raz mamę, aby pozwoliła jej zostać jeszcze na chwilę przed Panem Jezusem w tabernaculum.

Jej ulubionym towarzyszem zabaw – i jak to bywa wśród dzieci – wielu kłótni jest braciszek Fileasz. Oboje wzrastając z atmosferze dobroczynności i pomocy

biednym jaką budowali ich rodzice Antoni i Joanna, pragną już jako dzieci poświęcić się działalności charytatywnej. Pod wpływem historii o misjonarzach Paweł i Paulina marzą o wyjechaniu na misje do Chin. To pragnienie, zasiane na dziecięcą glebę serc, staje się podwaliną pod ich późniejszą działalność.

Bibliografia:

1. s. C. Giacovelli, Paulina Jaricot. Biografia, „Missio-Polonia” Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych, Warszawa 2022
2. Redakcja Miesięcznika Różaniec, Matka Żywego Różańca Sługa Boża Paulina Jaricot, Wydawnictwo Sióstr Loretanek, 2022, <https://rozaniec.eu/paulina-jaricot/matka-zywego-rozanca-sluga-boza-paulina-jaricot/> [dostęp 15.12.2024 r.]

„Do szopy hej pasterze, do szopy, bo tam cud”

Trwamy w okresie świątecznym, kiedy w naszych domach pojawiają się choinki i dekoracje świąteczne, śpiewamy kolędy i łamiemy się opłatkiem. W czasie spotkań z bliskimi mamy szansę zwolnić trochę tempo naszego życia, zatrzymując się na Tym, który jest najważniejszy – na Bożym Dzieciątku. To małe Dziecię Jezus rodzi się ponownie w naszych sercach, wlewając w nie tak bardzo potrzebną wiarę, nadzieję i miłość.

Z pewnością w naszych parafiach możemy podziwiać piękne szopki bożonarodzeniowe, stanowiące nieodłączny i kluczowy wystrój każdej świątyni. Nie każdy jednak wie, gdzie i kiedy powstała tradycja tworzenia szopek. Warto więc krótko przypomnieć ich historię.

Początków szopek możemy szukać już w IV w. Wtedy na mocy edyktu mediolańskiego zakończył się czas prześladowania chrześcijan, a dzień 25 grudnia został ustanowiony świętem kościelnym. W latach trzydziestych IV w. cesarzowa Helena wydała nakaz wybudowania żłóbka w betlejemskiej grocie jako symbolu upamiętniającego narodziny Dzieciątka Jezus. Nieco później, bo w 386 roku, z inicjatywy Św. Hieronima do żłóbka dodano figury Św. Rodziny i pasterzy.

Za prekursora żywej szopki uważa się natomiast św. Franciszka z Asyżu. Urządzono ją w Wigilię 1223 r. w Greccio, małym włoskim miasteczku, leżącym na zboczu góry na wysokości 750 m n.p.m. Św. Franciszek

zaangażował do budowy szopki mieszkańców, którzy przybrali postacie Świętej Rodziny, pasterzy i Trzech Króli. Całe zdarzenie zostało udokumentowane przez kronikarza brata Tomasza z Celano. Tak on wspomina to wydarzenie:

„Nastał dzień radości, nadszedł czas wesela. Z wielu miejscowości zwołano braci. Mężczyźni i kobiety z owej krainy, pełni rozradowania, według swej możliwości przygotowali świece i pochodnie dla oświetlenia nocy, co promienistą gwiazdą oświeciła niegdyś wszystkie dnie i lata. Wreszcie przybył święty Boży [tj. św. Franciszek przyp. autora] i znalazłszy wszystko przygotowane, ujrzał i ucieszył się. Mianowicie nagotowano żłóbek, przyniesiono siano, przyprowadzono wołu i osła. Uczczono prostotę, wystawiono ubóstwo, podkreślono pokorę, i tak Greccio stało się jakby nowym Betlejem. Noc stała się widna jak dzień, rozkoszna dla ludzi i zwierząt. Przybyły rzesze ludzi, ciesząc się w nowy spo-

sób z nowej tajemnicy. Głosy rozchodziły się po lesie, a skały odpowiadały echem na radosne okrzyki. Bracia śpieszyli, oddając Panu należne chwalby, a cała noc rozbrzmiewała okrzykami wesela. Święty Boży stał przed żłóbkiem, pełen westchnień, przejęty czcią i ogarnięty przedziwną radością. Ponad żłóbkiem kapłan odprawiał uroczystą Mszę świętą, doznając nowej pociechy. (...)

Pewien cnotliwy mąż miał dziwne widzenie. Widział w żłóbku leżące dzieciątko bez życia, ale kiedy święty Boży zbliżył się doń, ono jakby ożyło i zbudziło się ze snu. To widzenie nie jest nieodpowiednie, gdyż w wielu sercach dziecię Jezus zostało zapomniane. Dopiero Jego łaska, za pośrednictwem sługi, świętego Franciszka, sprawiła, że zostało w nich wskrzeszone i wrazone w kochającej pamięci. Wreszcie zakończył się uroczysty obchód i każdy z radością powrócił do siebie.”¹

Po śmierci św. Franciszka tradycja budowy szopki nadal trwała i w miarę upływu czasu rozprzestrzeniła się na inne kraje Europy i świata. Współcześnie możemy oglądać szopki nie tylko w kościołach, ale np. na rynkach miast, gdzie niejednokrotnie organizowane są konkursy na ich najpiękniejsze odwzorowanie i przedstawienie. W samym Krakowie taki konkurs odbywa się praktycznie co roku. W 2024 r. miała miejsce już 82 edycja tego wydarzenia. Zwyczajnie krakowskie szopki można podziwiać do 2 marca 2025 r. w Pałacu Krzysztoforów.

Także w naszej archidiecezji mamy możliwość zobaczyć piękne bożonarodzeniowe szopki. Jedną z najbardziej znanych i największą w Europie szopkę ołtarzową znajdziemy w Bazylice Wniebowzięcia NMP i Św. Ludwika w Katowicach Panewnikach.

Jako członkowie i zelatorzy Żywego Różańca będziemy mieli okazję ją podziwiać w ramach corocznej Adoracji Bożego Żłóbka, która - tak jak co roku - odbywa się w II sobotę stycznia. W tym roku wypada to 11 stycznia.

Podczas spotkania odmówimy wspólny różaniec, posłuchamy krótkiej konferencji księdza moderatora oraz weźmiemy udział w uroczystej Eucharystii. Po Mszy Świętej zapraszamy na wspólną agapę w salce parafialnej.

Warto przybyć na to doroczne wydarzenie i spotkać się razem przy wspólnym Stole Eucharystycznym i stole dzielenia się wzajemnie dobrym słowem.

Zapraszamy do udziału w tym wydarzeniu, którego bliższe szczegóły będziemy mogli poznać już niedługo na stronie internetowej Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej oraz na naszych portalach społecznościowych.

¹https://www.maitri.pl/gazetka/my_54/html/greccio.htm, dostęp 23.12.2024 r.

Historia diecezji katowickiej

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. obudziły się na Górnym Śląsku pragnienia przyłączenia go do Polski. Gdy 20 października 1921 r. Rada Ambasadorów podzieliła terytorium plebiscytowe Górnego Śląska, co oznaczało podział polityczny terenu diecezji wrocławskiej, już następnego dnia, czyli 21 października, biskup wrocławski kardynał Adolf Bertram ustanowił Delegaturę Biskupią dla polskiego Śląska. Delegatem sprawującym nadzór nad polską częścią diecezji, mającym uprawnienia wikariusza generalnego, został mianowany ksiądz Jan Kapica, dziekan z Tychów.

Mimo zapewnień ze strony ze strony kardynała Bertrama o pomocy w tworzeniu odrębnego biskupstwa polskiego na Śląsku, tworzenie samodzielnych struktur kościelnych napotykało na przeszkody. Zmiany przyniosła decyzja papieża Piusa XI (ks. Achille Ratti, który w czasie plebiscytu przebywał na Śląsku jako papieski komisarz), który dekretem Kongregacji Konsystorialnej Sanctissimus Dominus Noster z 7 listopada 1922 r. utworzył Administrację Apostolską dla polskiej części Górnego Śląska, zależną bezpośrednio od Stolicy Apostolskiej. Na jej czele stanął ks. dr August Hlond, młody prowincjał Salezjanów, pochodzący z Brzęczkowic, k. Mysłowic. Rozpoczęto organizację nowych struktur kościelnych, powstały wówczas najważniejsze instytucje przyszłej diecezji śląskiej, czyli katowickiej. Przez wiele lat używano nazwy diecezja śląska, gdyż w dekrete, który nominował ks. Hlonda na administratora użyto nazwy „Silesia superior”.

W lutym 1925 r. w Rzymie podpisano konkordat pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską, który zawierał plan reorganizacji diecezji i metropolii w Polsce. Wydana przez papieża Piusa XI 28 października 1925 r. bulla *Vixdum Poloniae unitas* szczegółowo określała strukturę terytorialną kościoła w Polsce, powo-

lując m.in. diecezję katowicką. Została ona utworzona z dwóch różnych części diecezji wrocławskiej (obszaru Wikariatu Cieszyńskiego, który do końca I wojny światowej był częścią Śląska Austriackiego oraz wschodniej części pruskiego Górnego Śląska) i włączono ją do metropolii krakowskiej.

Pierwszym katowickim biskupem został dotychczasowy Administrator Apostolski ks. August Hlond, konsekrowany 3 stycznia 1926 r. w kościele Apostołów Piotra i Pawła, który pełnił rolę katedry dla nowo powstałej diecezji. Za swoje wezwanie biskupie przyjął słowa św. Jana Bosko „Daj mi duszę, resztę zabierz”. Diecezja katowicka była wówczas najmniejszą diecezją w Polsce, liczyła 4216 km kw., około 915 tys. wiernych zebranych w 179 stacjach duszpasterskich, podzielonych na 18 dekanatów, w których pracowało około 300 księży.

Po mianowaniu w czerwcu 1926 r. biskupa A. Hlonda arcybiskupem gnieźnieńskim i poznańskim oraz prymasem Polski, jego miejsce zajął ks. Arkadiusz Lisiecki, który rozpoczął budowę katowickiej katedry; w ciągu czterech lat sprawowania przez niego urzędu wybudowano 22 nowe kościoły. Jego pracę przerwała nagła śmierć podczas wizytacji duszpasterskiej 13 maja 1930 r.

Kolejnym biskupem został mianowany ks. Stanisław

Adamski, który 8 listopada 1938 r. objął swoją jurysdykcją obszar Zaolzia przyłączonego do Polski jesienią 1938 r., a na początku stycznia 1939 r. także parafię Ciernie i jej filię w Świerczynowcu, należące do diecezji nitrzańskiej na Słowacji – w 1940 r. ustała jurysdykcja biskupa katowickiego nad tym obszarem. W 1941 r. biskup Adamski został wysiedlony ze Śląska przez gestapo, a w 1952 r. ponownie wygnany, tym razem przez władze komunistyczne.

Po jego śmierci w 1967 r. biskupem katowickim został ks. Herbert Bednorz, a jego następcą w 1985 r. ks. Damian Zimoń.

W marcu 1992 r. Jan Paweł II wydał bullę *Totus Tuus Poloniae populus*, która dokonała reorganizacji terytorialnej kościoła w Polsce. Część dekanatów z terenu diecezji katowickiej została przeniesiona do nowo powstałych diecezji bielsko-żywieckiej i gliwickiej. Obszar diecezji katowickiej uległ istotnemu zmniejszeniu,

ale jednocześnie uzyskała ona status archidiecezji, a w skład metropolii katowickiej weszły jako sufraganie diecezje gliwicka i opolska.

Szóstym biskupem ordynariuszem katowickim był arcybiskup Wiktor Skworc, którego na stanowisku metropolity katowickiego zastąpił 31 maja 2023 r. arcybiskup Adrian Galbas. Po latach powtórzyła się sytuacja z początku dziejów diecezji, kiedy po krótkim okresie sprawowania obowiązków, został mianowany biskupem innej diecezji – w dniu 14 grudnia 2024 r. przejął obowiązki metropolity warszawskiego. A nasza archidiecezja czeka na nowego pasterza...

Módlmy się w tej intencji.

Inauguracja obchodów Roku Jubileuszowego 100-lecia diecezji katowickiej

„Bullą „*Vixdum Poloniae unitas*”, z dnia 28 października 1925 roku, Papież Pius XI erygował Diecezję Katowicką, łącząc Wikariat Cieszyński i Górny Śląsk. Akt ten zapoczątkował stuletnią historię, za którą składacie Bogu dziękczynienie, rozpoczynając je w święto katowickiej katedry, której patronuje Chrystus Król.

„Dziękuję wraz z wami Opatrzności Bożej za ludzi i dzieła wyrosłe na tej ziemi, tak bogatej wieloraką różnorodnością, a zarazem zroszoną krwią tak licznych męczenników. Łącząc się duchowo z obecną Wspólnotą lokalnego Kościoła, zachęcam duchowieństwo, osoby konsekrowane i wiernych świeckich dzisiejszej Archidiecezji Katowickiej, do pełnego nadziei spojrzenia w przyszłość, do otwarcia umysłów i serc na Ducha Świętego, aby On sam wprowadził Was w nowe stulecie.”

Tymi słowami papież Franciszek rozpoczął swój list kierowany do arcybiskupa Adriana Galbasa z okazji Roku Jubileuszowego Archidiecezji.

Uroczyste obchody jubileuszu rozpoczęły się 23 listopada br. nieszpornami, którym przewodniczył nuncjusz apostolski w Polsce, arcybiskup Antonio Guido Filipazzi. Zgromadzonych powitał arcybiskup Adrian, dziękując w imieniu księży i wiernych świeckich za 100-letnią historię - „Jesteśmy Kościołem, wielką wspólnotą pielgrzy-

mów nadziei, którzy każdego dnia pragną iść naprzód z Chrystusem i w Chrystusie. On jest naszą nadzieją, która nigdy nas nie zawiodła i – czego jesteśmy pewni – zawieść nie może. Niech więc Pan przyjmie dziś nasze radosne dziękczynienie za minione sto lat”, a nawiązując do mianowania go metropolitą warszawskim dodał - „Chcemy aby sytuacja, która spotkała naszą wspólnotę, jeszcze bardziej umocniła naszą wiarę i ufność w Boga, który jest panem dziejów. On zawsze prowadzi Kościół po właściwych ścieżkach”.

Nuncjusz apostolski zwrócił w swoim słowie uwagę na ogromną rolę modlitwy w codziennym wzrastaniu w wierze. Przytoczył słowa św. Jana Pawła II wygłoszone podczas audiencji generalnej w styczniu 1999 r. – „Modlitwa połączona z ofiarą stanowi najpotężniejszą siłę w historii ludzkości”. Dodał - „Faktycznie, modlitwa stawia nas po stronie Boga i Jego zbawczej wszechmoicy, dzięki czemu możemy stawić czoła każdej sytuacji.

Dlatego jako poszczególne osoby i jako wspólnota nie możemy nigdy lekceważyć modlitwy i zawsze pamiętać, że pierwszym i najważniejszym zadaniem chrześcijan i Kościoła jest właśnie modlitwa!”. Zaapelował, by obchody stulecia diecezji były okazją do odnowienia życia modlitewnego. Zaprosił również wiernych do modlitwy

w intencji wyboru nowego metropolity katowickiego. Uroczyste nieszpory były też okazją do podziękowania za trzyletnią posługę abp. Adriana w archidiecezji katowickiej, najpierw jako arcybiskupa koadiutora, a następnie arcybiskupa metropolity katowickiego.

Tajniki Żywego Różańca – czyli o Statucie słów kilka

Niespełna 200 lat temu, w 1826 r., młoda dziewczyna Paulina Jaricot powołała do istnienia międzynarodowy ruch religijny – nazwany Stowarzyszeniem Żywego Różańca. Dzisiejsza już błogosławiona stworzyła 15 osobowe grupy, gdzie każda osoba odmawiała codziennie jedną dziesiątkę różańca. Od samego początku głównym celem stowarzyszenia zatwierdzonego w 1832 r. przez papieża Grzegorza XVI była modlitwa i wspieranie misji.

To niezwykle dzieło trwa do dzisiaj i skupia na wspólnej modlitwie wiele tysięcy osób w Polsce i na całym świecie. W samej naszej Ojczyźnie codziennie modli się około 2 milionów osób, a wspólnota Żywego Różańca jest jedną z najliczniejszych w kraju.

Stowarzyszenie Żywego Różańca działa na podstawie statutu, który reguluje wiele kwestii związanych z funkcjonowaniem Żywego Różańca w kraju, diecezjach i parafiach.

Sam wstęp do statutu wprowadza nas w duchowość Żywego Różańca wskazując, że Stowarzyszenie nazywa się „żywym - gdyż liczba osób, które się nań składają, niejako wprawia je w działanie poprzez ciągłe recytowanie modlitw, które czerpią swą skuteczność z rozważania tajemnic Jezusa i Maryi, czy to w celu nawrócenia grzeszników, czy doskonalenia sprawiedliwych. Nazwa „żywy” odnosi się także do osób, które ten ruch tworzą – gdy umierają członkowie wspólnoty, zastępują je kolejne osoby, tworząc zawsze żywą wspólnotę modlitewną. Słowo „rózaniec” z kolei, nawiązuje do modlitwy różańcowej, w którą zaangażowanych jest 20 osób odpowiadających liczbie tajemnic różańca świętego. Sam dokument „ma służyć osobom zjednoczonym we wspólnym odmawianiu różańca, by odkrywając głębię tej modlitwy i sięgając do korzeni tej właśnie formy jej praktykowania, zyskiwali, za zachętą św. Jana Pawła II, „sposobność duchową i pedagogiczną do osobistej kontemplacji, formacji Ludu Bożego i nowej ewangelizacji” (RVM 3).”

Statut Stowarzyszenia Żywego Różańca jest podzielony na konkretne paragrafy, w których możemy znaleźć informacje o istocie i duchowości wspólnoty; o jej struk-

turze; warunkach przynależności; zadaniach i obowiązkach członków, zelatorów, moderatorów i zarządu Stowarzyszenia oraz o przywilejach członków Żywego Różańca. Zawarty w nim jest również duchowy program Żywego Różańca opracowany przez bł. Paulinę Jaricot. Program ten obejmuje: wypraszenie miłosierdzia Bożego przez wstawiennictwo Maryi, Matki Bożej; troskę o wzrost wiary w duszach ludzkich; krzewienie modlitwy różańcowej; wspieranie misyjnej działalności Kościoła; troskę o wierność nauczaniu Kościoła – za wzorem św. Dominika.

Dokument ten, stosunkowo niewielki, bo mieszczący się na kilku stronach książeczki małego formatu, jest niezwykle ważny dla całej wspólnoty Żywego Różańca. Warto, będąc zelatorem lub członkiem Różą, zaznajomić się z jego treścią i potraktować to jako małe narzędzie własnej formacji.

Dokument statutowy został zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski w 2022 r. na czas nieokreślony, a jego treść możemy znaleźć m. in. na stronie internetowej Miesięcznika Formacyjnego Różaniec, gdzie znajdują się również inne dokumenty formacyjne dotyczące modlitwy i samego Żywego Różańca.

Kalendarium 2024

Kalendarium wydarzeń i spotkań Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej w roku 2024

- 13.01. Adoracja Bożego Żłóbka w Katowicach Panewnikach
- 17.02. Kościół Stacyjny w Parafii Niepokalanego Serca Maryi w Wodzisławiu Śląskim Kokoszykach
- 18.02. Nowa redakcja archidiecezjalnego Facebooka Żywego Różańca
- 09.03. Kościół Stacyjny w Parafii Miłosierdzia Bożego w Żorach
- 12.03. Inauguracja działalności Archidiecezjalnego Centrum Żywego Różańca
- 13.04. Kościół Stacyjny w Parafii Św. Pawła w Nowym Bytomiu
- 25.05. Kościół Stacyjny w Parafii Św. Jana Sarkandra w Siemianowicach Śląskich Bańgowie
- 01.06. XII. Ogólnopolska Pielgrzymka Żywego Różańca na Jasną Górę
- 08.06. Kościół Stacyjny w Parafii Matki Bożej Fatimskiej w Mysłowicach Wesołej
- 15.06. Kościół Stacyjny w Parafii NMP Matki Kościoła w Jastrzębiu Zdroju
- 03.07. Opublikowano 1. numer Biuletynu Żywego Różańca naszej archidiecezji
- 26.07. Nowenna za kapłanów przed wspomnieniem św. Jana Marii Vianney'a
- 26.07. Uruchomienie archidiecezjalnego kanału YouTube
- 21.09. Kościół Stacyjny w Parafii Świętej Rodziny w Tychach
- 14.09. Nowenna do św. o. Pio za powołanych do kapłaństwa i do życia zakonnego
- 14.09. Pielgrzymka Centrum Żywego Różańca do Warszawy-Rembertowa i Niepokalanowa
- 27.09. Rekolekcje dla zelatorów Żywego Różańca w Domu Nazaret w Piekarach Śl.
- 05.10. Kościół stacyjny w Parafii Św. Ap. Filipa i Jakuba w Żorach
- 12.10. XIII. Archidiecezjalna Pielgrzymka Żywego Różańca do katedry w Katowicach
- 09.11. Kościół stacyjny w Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Przegędzy
- 05.11. Rekolekcje „Oddanie 33” dla członków Żywego Różańca w archidiecezji
- 16.11. Kościół stacyjny w Parafii Matki Bożej Różańcowej w Katowicach- Zadolu
- 17.11. XXV. Ogólnopolska Konferencja diecezjalnych moderatorów Żywego Różańca w Częstochowie
- 30.11. I. archidiecezjalne spotkanie głównych zelatorów parafialnych Żywego Różańca w Parafii Wniebowzięcia NMP w Katowicach
- 29.11. Nowenna za moderatorów- kapłanów opiekujących się parafialnymi wspólnotami Żywego Różańca oraz Zarząd Stowarzyszenia Żywy Różaniec, przed Uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP
- 08.12. Powstanie Róży Internetowej Róży Żywego Różańca z patronką bł. Pauliną Jaricot
- 31.12. Ogólnopolska nowenna do bł. Pauliny Jaricot, przed dniem jej wspomnienia

Kościół stacyjny

Kościół stacyjny Podwyższenia Krzyża Świętego w Przegędzy.

W sobotę 9 listopada 2024 r. spotkaliśmy się na wspólnej modlitwie w ramach Wielkiej Nowenny Żywego Różańca w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego w Przegędzy.

W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele miejscowej wspólnoty oraz reprezentanci kilkunastu sąsiednich parafii. Po raz pierwszy w historii tak wiele parafii zaangażowało się w przeżywanie kościoła stacyjnego.

Konferencję wygłosił ks. Zbigniew Kocoń, moderator. Po modlitwie różańcowej uczestniczyliśmy we Mszy św. w intencjach Wspólnoty Żywego Różańca naszej archidiecezji, którą ks. moderator celebrował razem z ks. proboszczem Kazimierzem Cichoniem.

Po liturgii miała miejsce agapa w domu parafialnym. Wyjątkowa gościnność gospodarzy - w tym ciepły posiłek i dobry kołocz - sprzyjała radosnej i ufamy, że twórczej atmosferze spotkania.

Kościół stacyjny

Kościół stacyjny Matki Bożej Różańcowej w Katowicach - Zadolu.

W sobotę 16 listopada spotkaliśmy się na wspólnej modlitwie w ramach Wielkiej Nowenny Żywego Różańca w kościele Matki Bożej Różańcowej w Katowicach- Zadolu.

Tradycyjnie, po konferencji i modlitwie różańcowej w uroczystej Eucharystii polecaliśmy w modlitwach wszystkie intencje Żywego Różańca naszej archidiecezji oraz intencje misyjne.

W spotkaniu uczestniczyło około 100 osób z miejscowej parafii oraz pielgrzymów z innych parafii archidiecezji. Miejscowa wspólnota różańcowa liczy 7 róz.

Dziękujemy ks. proboszczowi Tomaszowi Marcikowi oraz jego współpracownikom za gościnne przyjęcie podczas ostatniego w tym roku kalendarzowym Kościoła Stacyjnego Wielkiej Nowenny Różańcowej!

I. archidiecezjalne spotkanie głównych Zelatorów parafialnych Żywego Różańca

W sobotę 30 listopada 2024 r. odbyło się pierwsze historyczne spotkanie Zelatorów Parafialnych naszej Archidiecezji przy parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Katowicach. Była to okazja, aby się poznać i porozmawiać o ważnych sprawach Wspólnoty Żywego Różańca.

Po agapie odbyła się konferencja, którą wygłosił ks. Zbigniew Kocoń, moderator wspólnoty. Następnie podjęliśmy rozmowy o działaniach Centrum Żywego Różańca i włączeniu się do działań.

Punktem szczytowym naszego spotkania była Najświętsza Eucharystia, podczas której dziękowaliśmy dobremu Bogu za wszystkie otrzymane łaski przez ręce Niepokalanej i prosiliśmy o Dary Ducha Świętego na rozpoczynający się nowy Rok Liturgiczny.

Należy podkreślić, iż krótką wizytą zaszczycił nas Bp Grzegorz Olszowski, który wygłosił nam Słowo Boże i udzielił pasterskiego błogosławieństwa!

Kolejne spotkanie Zelatorów Parafialnych planujemy w pierwszym kwartale 2025.

Wszystkim przybyłym Zelatorom dziękujemy za wspólnie spędzony czas. Liczymy na owocną współpracę na Bożą Chwałę i ludzki pożytek.

Zaproszenie do adoracji Bożego Żłóbka w Panewnikach

W sobotę 11 stycznia 2025 r. w Bazylice o. Franciszkanów w Katowicach Panewnikach odbędzie się adoracja Bożego Żłóbka dla wspólnot Żywego Różańca naszej archidiecezji.

W programie:

11.00 Różaniec z kolędami z udziałem Diakonii Muzycznej z Parafii Św. Wojciecha w Mikołowie

12.00 Msza św. pod przewodnictwem ks. abp. Wiktora Skworca

13.00 Agapa w Domu Parafialnym.

Serdecznie zapraszamy!

Biuletyn Różańcowy — Dwumiesięcznik Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Do użytku wewnętrznego

Adres: ul. Graniczna 26, 40-018 Katowice

Kontakt: poczta@rozaniec.katowicka.pl

Redaguje: Zespół pod kierunkiem Ks. Zbigniewa Koconia

Współpraca: Duszpasterze i Zelatorzy Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Autorzy zdjęć: Autorzy artykułów oraz zbiory internetowe

ARCHIDIECEZJALNE CENTRUM ŻYWEGO RÓŻAŃCA

 tel. 519 357 864

 poczta@rozaniec.katowicka.pl

 facebook.com/rozaniec.katowice

 www.rozaniec.katowicka.pl

Ofiary złożone na poniższe konto bankowe są przeznaczone na cele ewangelizacyjne i rozkwit Wspólnoty Żywego Różańca. **Nr konta bankowego:** 29 1600 1055 1812 6317 1000 0008